

ضمائر: ضمایر (ضمیر) کلماتی هستند که برای جلوگیری از تکرار اسم جانشین آن می‌شوند. در نوع هستند: ضمایر متصل که به آخر کلمه می‌چسبند.

ضمائر منفصل (جدا) که به چیزی نمی‌چسبند. آنها در قرآن بصورت چسبیده و جدا می‌بینند که عبارتند از:

هُ: ها: آن. او. اش. هُمْ: هم: آنها. هُنَّ: هن: آنها. اِنَّ: اِنَّ: انان. كَ: ك: آت. تَو: تَو: کما بلین: تان. ثَمَا

ی: اَمْ: من. تَا: مان. مَا: (اگر قبل از آن تحرک باشد) نَا: اِم: (اگر قبل از آن ساکن باشد) ضمیمه فعلی فعل ماضی است. (اینها متصل هستند)

هُوَ: هُو: هی. اِنَّ: اِن: اِد. هُمْ: هُم: هُمَا. هُنَّ: هُنَّ: اِنَا. اِنَّ: اِنَّ: اِنان (متمصل هم منفصل هستند) اَنْتَ: اَنْتِ: تو

اَنْتُمْ: اَنْتُمْ: اِنْتُمْ. اَنَا: مِنْ: اَنَا: مَنْ: مَنَّا. اَنْتُمْ: اَنْتُمْ: اِنْتُمْ

ضمائر فاعلی: این ضایر: آخر فعل می‌چسبند و گذشته (فعل) آن فعل هستند عبارتند از: ضمائر فاعلی ماضی:

تِ: تِ: ی. تُو: تَمُ: تُمَا: تُمُنَّ: اَيْدِ: ثَمَا. وَا: اِنْ: اِنَّا. تَا: اَمِنْ: نَا: اِيْم: مَا

وَا: وُن: ضمیر جمع مذکر است. لَا: اِنَّ: ضمیر جمع دو نامی است

این کلمات را در ترتیب در دوره بقره است معنی کنید: خا به معانی ضایر آن که در بالا نوشته شد نگاه کنید: معنی کلماتی که نمی‌دانید از روی ترجمه قرآن شان پیدا کنید و بنویسید.

فِيهِ:	رَزَقْنَاهُمْ:	اَلَيْكَ:	قَبَلتْ:	هُمْ:	مِنْ رَبِّهِمْ:	هُمْ الْمَغْلُوبُونَ:
عَلَيْهِمْ:	اَنْذَرْتَهُمْ:	لَمْ تَنْذَرِهِمْ:	عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ:	عَلَىٰ سَمْعِهِمْ:	عَلَىٰ اَبْصَارِهِمْ:	
لَهُمْ:	فَاَهُمْ يَمُوتُونَ:	اَلْقَسَمِ:	فِي قُلُوبِهِمْ:	فَرَادَهُمُ اللّٰهُ:	لَهُمْ:	
لَهُمْ:	مَنْ مَّضِىٰ لَهُمْ:	اِنَّهُمْ:	هُمُ الْمَفْسِدُونَ:	لَهُمْ:	اِنَّهُمْ:	هُمُ الْمَفْسِدُونَ
	هُمُ السَّفَهَاءُ:	اِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ:	اَنَا:	مَعَكُمْ:	مَعَكُمْ:	اَنَا:
	فِي طَعْنَانِهِمْ:	بِمَا رَدُّوا:	مَا حَوْلَهُ:	بِمَنْزِلِهِمْ:	تَرْتَمِهِمْ:	بِمَنْزِلِهِمْ:
رَبِّكُمْ:	اَصَابِعِهِمْ:	فِي اَذَانِهِمْ:	لَهُمْ:	عَلَيْهِمْ:	بِسَمْعِهِمْ:	عَلَيْهِمْ:
عَلَىٰ اَعْدَانَا:	مِنْ مِثْلِهِ:	الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ:	وَقُودِهَا:	لَهُمْ حَنَاتُ:	مِنْ حَتْمِهَا:	مِنْهَا:

لَهُمْ فِيهَا زَوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ	وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ	مَا فَوْقَهَا	أَنَّهُ الْحَقُّ
مِنْ رَبِّهِمْ	وَيَهْدِي بِهِ لِنَارٍ	مِنْ بَعْدِ مِثْلِهِ	
أُولَئِكَ هُمُ الْخَالِدُونَ	فَأَحْيَاكُمْ مِنْ يَوْمِكُمْ	تَمَّ إِلَهُ	
هُوَ الَّذِي	فَسَوَّاهُنَّ	هُوَ كُلُّ شَيْءٍ عَالِمٌ	رَبِّكَ
فِيهَا	لَكَ إِنِّي	عَرَضْتُمْ	وَسَعَانَتِ لَنَا
أَنْتَ	لَكُمْ رَبِّي	مِنْهَا	عَنْهَا فِيهِ لِعَضَمٍ
لَكُمْ	مِنْ رَبِّهِ عَلَيْهِ	إِنَّهُ هُوَ	مِنْهَا مَعِي عَلَيْهِمْ هُمْ
هُمُ فِيهَا خَالِدُونَ	يَعْتَمِدُ عَلَيْهِمْ	بِعَهْدِكُمْ	مَعَهُمْ بِهِ
أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ	أَنْفُسَكُمْ	إِنَّهَا	أَنْفُسَكُمْ
مِنْهَا	بِحَيْثُكُمْ	بِسُورَتِكُمْ	أَبْنَاءَكُمْ
أَنْتُمْ	مِنْ بَعْدِهِ	أَنْتُمْ عَنْهُمْ	لِعَلَّكُمْ
بِأَيِّهَا ذِكْرُكُمْ	إِلَىٰ آيَاتِكُمْ	أَنْفُسَكُمْ	لَكُمْ عَلَيْهِمْ
لَكَ	أَخَذْتُمْ	أَنْتُمْ	بِعَثَاكُمْ
عَلَيْكُمْ	رَزَقْنَاكُمْ	أَنْفُسَهُمْ	مِنْهَا
مِنْهُ	شَرِبْتُمْ	لَنَا رَبَّكَ	لَنَا عَدَسِيهَا هُوَ
فَلَمَّا أَجْرْتُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ	عَلَيْهِمْ	مِثْلًا قَلَمٌ	فَوَقَّعْتُمْ
رَحْمَةً	مِنْكُمْ	لَهُمْ	بَيْنَ يَدَيْهَا
إِنَّهَا	لَوْ تَهَا	عَلَيْنَا	إِنَّا
	إِنَّهُ	فِيهَا	ذَجَّجُوا
		فِيهَا	أَضْرَبُوهُ
			بَعْضَهَا

قبل مضارع کای است که در زمان حال یا آینده کرده میشود.

جعل مضارع :

يَفْعَلُ (او) میکند

يَفْعَلُونَ (آنها) میکنند

تَفْعَلُ (تو) میکنی

تَفْعَلُونَ (شما) میکنید

می بینید که لا و ا ضمیر جمع و فاعل فعل است .

فاعل یعنی کسی که کار میکند .

اگر «لا» و «ا» در جملات و «و» را برداریم فعل معلوم میشود.

این کلمات را ترجمه کنید: این کلمات ترتیب از اول سوره بقره است. اگر معنی آن را ندانید از ترجمه قرآن خودتان استفاده کنید

يَقُولُ	يُحَدِّثُونَ	يَسْتَعْرَبُونَ	يَكْذِبُونَ	لَا يَسْتَعْرَبُونَ	لَا يَعْلَمُونَ	يَسْتَعْرَبُونَ	يَسْتَعْرَبُونَ	يَسْتَعْرَبُونَ	يَسْتَعْرَبُونَ	يَسْتَعْرَبُونَ
يَرْجِعُونَ	يَجْعَلُونَ	تَعْلَمُونَ	فَيَعْلَمُونَ	فَيَعْلَمُونَ	فَيَعْلَمُونَ	فَيَعْلَمُونَ	فَيَعْلَمُونَ	فَيَعْلَمُونَ	فَيَعْلَمُونَ	فَيَعْلَمُونَ
تَلْفِظُونَ	يَجْعَلُونَ	يَسْفِكُونَ	لَا يَعْلَمُونَ	تَكْتُمُونَ	يُحْزِنُونَ	تَكْتُمُونَ	تَكْتُمُونَ	تَكْتُمُونَ	تَكْتُمُونَ	تَكْتُمُونَ
تَسْمَعُونَ	تَسْمَعُونَ	تَعْقِلُونَ	يُظَنُّونَ	يَسْمَعُونَ نَأْمًا	يَسْمَعُونَ نَأْمًا	يَسْمَعُونَ نَأْمًا	يَسْمَعُونَ نَأْمًا	يَسْمَعُونَ نَأْمًا	يَسْمَعُونَ نَأْمًا	يَسْمَعُونَ نَأْمًا
تَسْتَلِزُّونَ	تَهْتَدُونَ	تَنْظُرُونَ	تَسْتَلِزُّونَ	يُظَاهِرُونَ	يُظَاهِرُونَ	يُظَاهِرُونَ	يُظَاهِرُونَ	يُظَاهِرُونَ	يُظَاهِرُونَ	يُظَاهِرُونَ
يَعْتَدُونَ	يُحْزِنُونَ	يَفْعَلُونَ	تَكْتُمُونَ	تَعْقِلُونَ	يُخْرِجُونَ	يُخْرِجُونَ	يُخْرِجُونَ	يُخْرِجُونَ	يُخْرِجُونَ	يُخْرِجُونَ
تَعْلَمُونَ	تَعْلَمُونَ	يَسْمَعُونَ	يَعْلَمُونَ	تَعْلَمُونَ	يَعْلَمُونَ	يَعْلَمُونَ	يَعْلَمُونَ	يَعْلَمُونَ	يَعْلَمُونَ	يَعْلَمُونَ
يَكْتُمُونَ	يَقُولُونَ	يَكْسِبُونَ	لَا يَعْلَمُونَ	لَا يَعْبُدُونَ	لَا تَسْفِكُونَ	لَا تَسْفِكُونَ	لَا تَسْفِكُونَ	لَا تَسْفِكُونَ	لَا تَسْفِكُونَ	لَا تَسْفِكُونَ
تَعْلَمُونَ	تَكْفُرُونَ	يَفْعَلُ	تَعْلَمُونَ	تَعْلَمُونَ	يَكْفُرُونَ	يَكْفُرُونَ	يَكْفُرُونَ	يَكْفُرُونَ	يَكْفُرُونَ	يَكْفُرُونَ
يَأْمُرُكُمْ	يُودُّ	يَعْلَمُونَ	لَا يَعْلَمُونَ	يُضْرَهُمْ	يُنْفَعُهُمْ	يُنْفَعُهُمْ	يُنْفَعُهُمْ	يُنْفَعُهُمْ	يُنْفَعُهُمْ	يُنْفَعُهُمْ
يَتَوَكَّلُونَ	الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ	يَحْكُمُ	يَدْخُلُونَ	يَقُولُ	لَا يَعْلَمُونَ	لَا يَعْلَمُونَ	لَا يَعْلَمُونَ	لَا يَعْلَمُونَ	لَا يَعْلَمُونَ	لَا يَعْلَمُونَ
يَتْلُونَ	يَكْفُرُوا	يُرْتَعِبُ	يَتْلُوا	يُرْتَعِبُ	يَعْبُدُونَ	يَعْبُدُونَ	يَعْبُدُونَ	يَعْبُدُونَ	يَعْبُدُونَ	يَعْبُدُونَ
يَعْلَمُونَ	يَهْدِي	يَهْدِي	لِيَعْلَمُونَ	يَعْلَمُونَ	يَعْرِفُونَهُ	يَعْرِفُونَهُ	يَعْرِفُونَهُ	يَعْرِفُونَهُ	يَعْرِفُونَهُ	يَعْرِفُونَهُ
يَعْرِفُونَ	تَعْلَمُونَ	يَكُونُ	تَهْتَدُونَ	يَتْلُوا	تَعْلَمُونَ	تَعْلَمُونَ	تَعْلَمُونَ	تَعْلَمُونَ	تَعْلَمُونَ	تَعْلَمُونَ

يُشْفَعُونَ	يُجْرُونَ	يَنْظُرُونَ	يُغْفِرُونَ	يُلْعَنُونَ	يُكَلِّمُونَ	يُشْعِرُونَ
يُفْعَلُونَ	يُجْرُونَ	يَرَى	يُجِيبُونَ	يُجِيبُونَ	يُحِبُّ	يُفْعَلُونَ
يُتَعَلَّمُونَ	يُعْدِلُونَ	أَلَا يُفْعَلُونَ	يَسْمَعُ	يُؤْتَدُونَ	يُعْطُونَ	يُتَعَلَّمُونَ
يُسْتَرُونَ	تَعْلَمُونَ	تَصْرِمُونَ	يُبْدُونَ	تَقُونَ	يَأْكُلُونَ	يُسْتَرُونَ
يُرسِدُونَ	تَعْدُونَ	تُفْعَلُونَ	يَسْتَلُونَ	تَعْلَمُونَ	أَلَا تُفْعَلُونَ	يُرسِدُونَ
تَدُونَ	يَسْرِى	تُفْعَلُونَ	يُفْعَلُونَ	تُعْلَمُونَ	يَكُونُ	تَدُونَ
يَسْمَعُونَ	تَدْرَحُونَ	يُحْسِبُونَ	يُحْكَمُونَ	يَشَاءُ	يَرْزُقُ	يَسْمَعُونَ
يُقُولُ	يَعْلَمُ	يُحِبُّونَ	تَلْرَهُونَ	تَقْتَدُونَ	يَسْتَلُونَ	يُقُولُ
يُرْدُونَ	يَدْعُونَ	يُنَاجُونَ	تَقْدُونَ	يَسْتَلُونَ	يَرْجُونَ	يُرْدُونَ
تَقْرُونَ	يَعْلَمُونَ	تَنْلَحُ	تَعْدُونَ	أَلَا يَحِلُّ	تُصَلُّونَ	تَقْرُونَ
يَعْلَمُ	يَعْلَمُ	تُدْرُونَ	تَعْمَلُونَ	يَذَرُونَ	أَلَا تَعْلَمُونَ	يَعْلَمُ
تَنْسُونَ	تَرْجِعُونَ	أَلَا تَشْرُونَ	تَرَى	تَعْمَلُونَ	تَعْمَلُونَ	تَنْسُونَ
يَشَاءُ	يُفْعَلُ	يُطْرُونَ	يَطْعَمُ	تَحْمِلُ	تَرْكُ	يَشَاءُ
يُسْفَعُ	يُجْرَجُ	يُؤْمِنُ	يَلْفَرُ	لَا يُطْفِقُونَ	يَعْدُ	يُسْفَعُ
يُجِى	يُحْزَنُونَ	يَسْتَمِعُونَ	يَنْفِقُونَ	يَطْرِبُونَ	لَا يَهْدَى	يُجِى
يُقْدِرُونَ	يَعْلَمُهُ	يَأْمُرُ	يَعِدُ	يَكُونُ	يُودُ	يُقْدِرُونَ
تُظَلِّونَ	يَقْرَمُونَ	يَأْكُلُونَ	يُحْزَنُونَ	تَعْرِفُهُمْ	يُحْسِبُهُمْ	تُظَلِّونَ
يُحَقِّقُ	يَلْتَبُ	يُنْظَرُونَ	تَعْلَمُونَ	تُظَلِّونَ	يُحْزَنُونَ	يُحَقِّقُ
تَرْضُونَ	لَا يُحْفَى	يُحْمَلُ	تَلْسِبُ	يَغْفِرُ	تَعْلَمُونَ	تَرْضُونَ
يُرْدُونَ	يَأْمُرُونَ	يَقْتُلُونَ	يَكْفُرُونَ	يَلْفَرُ	تَقُولُونَ	يُرْدُونَ
يُحْكَمُ	تَجِدُ	يُفْعَلُ	تَرْزُقُ	أَشَاءُ	يُنْظَرُونَ	يُحْكَمُ
يُحْسِبُونَ	يَقُولُ	يُخْلَى	يَلْعَلُ	تُفْعَلُونَ	يَنْفِرُ	يُحْسِبُونَ
يَأْكُلُونَ	تَعْلَمُونَ	يَتَخَذُ	يَكُونُ	تُخْتَلَفُونَ	تُعْدُونَ	يَأْكُلُونَ
تَعْلَمُونَ	تَكْمَرُونَ	يَلْسُونَ	تَشْهَدُونَ	تَلْفَرُونَ	تَشْعِرُونَ	تَعْلَمُونَ

آشتی با قرآن

فعل امر « امر کردن و دستور دادن انجام دادن کاری به کسی است » مثل: برو، بنویس، بگو، بخوان.

امر فعل امر در عربی از فعل مضارع ساخته میشود. به این ترتیب که «ت» را از اول آن بر میدارند و فعل را مجهول میکنند یعنی فاعل (که) حرف آخر فعل را به سکون (ت) تبدیل میکنند و «ن» را آخر فعل بر میدارند و جای آن «ا» میگذارند. مثل **تقاتل** و **تقاتلون** که میشود **قاتلوا** اگر حرف اول با قیامت کس (ت) باشد یک «ا» برای آسان شدن تلفظ به آن اضافه میکنند که معمولاً در جمله تلفظ نمیشود مگر اینکه در اول جمله باشد اگر حرف دوم با قیامت فاعله (ت) داشته باشد «ا» به اول آن اضافه میکنند مثل **تکتب** که با برداشتن «ت» و ساکن (ت) سخن حرف آخر کتب میشود که چون «ت» ضمه دارد به اول آن «ا» اضافه میکنند و میشود **کتبوا** و **کتبتون** که با برداشتن «ت» و «ن» و اضافه کردن «ا» به اول آن و «ا» به آخر آن **کتبوا** میشود.

اگر حرف دوم با قیامت کسره (ت) داشته باشد به اول آن «ا» اضافه میکنند مثل **تجلس** که با برداشتن «ت» و ساکن کردن «س» و اضافه کردن «ا» به اول آن **اجلس** میشود و **تجلسون** که با برداشتن «ت» و «ن» و اضافه کردن «ا» به اول آن و «ا» به اول آن **اجلسوا** میشود اگر حرف دوم با قیامت فاعله (ت) داشته باشد اول آن با «ا» اضافه میکنند مثل **تعلم** که **اعلم** میشود و **تعلمون** که **اعلموا** میشود اگر حرف آخر یا قبل از آخر فعل «و» یا «ی» باشد در فعل امر مثنی حذف میشود مثل **تقول** که **قل** میشود و **تدعوا** که **ادع** میشود.

حالات این فعل را ترجمه کنید:

عبدوا	التقوا	اشعروا	اسجدوا	ازلوا	اسكنوا	اشعروا	اشعروا	اشعروا
ادلوا	توبوا	كروا	ادخلوا	اضربوا	واشربوا	واشربوا	واشربوا	واشربوا
استمعوا	الظنوا	واضعوا	اجتهدوا	واجعلنا	واجعلنا	واجعلنا	واجعلنا	واجعلنا
واشربوا	يا مشركين	فابتلوا	اسئلوهم	اخرجوا	فاعتدوا	فاعتدوا	فاعتدوا	فاعتدوا
قدموا	مخرجون	حافظوا	قوموا	تبت	وانصرونا	وانصرونا	وانصرونا	وانصرونا
واعبدوا	والفردوا	اذهبوا	وادعوا	فانفخوا	واعملوا	واعملوا	واعملوا	واعملوا
فانقطعوا	ارجعوا	كن	تب	كلوا	حدوا	حدوا	حدوا	حدوا
انصروا	اعبدوا	اسئلوهم	اسئلوهم	واكعوا	اسئلوا	اسئلوا	اسئلوا	اسئلوا
اشربوا	ادعوا	اعلموا	اسمعوا	انظر	واضعوا	واضعوا	واضعوا	واضعوا
اشربوا	اشربوا	اقبلوا	اخرجوا	اعتزلوا	استغفروا	استغفروا	استغفروا	استغفروا
تم	انصروا	فانكسوا	اعفروا	استر	اذهبوا	اذهبوا	اذهبوا	اذهبوا
واخسروني	موتوا	ارضوا	طهروا	امربوا	انقطعوا	انقطعوا	انقطعوا	انقطعوا

آشتی با قرآن ۵

ت ت اگر کلمه ای داشته باشیم که آخر آن «ت» و حرف قبل از آن فتحه «ت» داشته باشد یعنی آن زن این کار را کرد مثل کَسَبَتْ: کسب کرد

ت ت اگر کلمه ای داشته باشیم که حرف آخر آن «ت» و حرف قبل از آن ساکن «ت» باشد یعنی تو اینکار را کردی. مثل اَنْعَمْتُ: نعمت داری

ت ت اگر کلمه ای داشته باشیم که حرف آن «ت» و حرف قبل از آن ساکن «ت» باشد یعنی من اینکار را کردم. مثل اَنْعَمْتُ: نعمت دارم

حالا این کلمات را معنی کنید

ازاد	زده	حالا این کلمات را معنی کنید		ادول	اصوات	ربح	انعمت	انذرت
فَانْفَجَرَتْ	اَعْدَتْ	ضَرَبَتْ	اَنْزَلَتْ	اَنْعَمْتُ	اَضَاوَتْ	رَبِحَتْ	اَنْعَمْتُ	اَنْذَرْتُ
اِجْتَمَعْتُ	كَيْسَتْ	كَلِمَاتٌ	اِحاطت	قَدِمْتُ	قَتَتْ	اَخَذَتْ	قُلْتُ	ضَرَبَتْ
مَسَّتْ	حَسِبَتْ	تَقَطَعَتْ	خَرَجَتْ	اِسْعَتْ	اَسَيْتُ	اَسَلْتُ	فَضَلْتُ	كَسَبْتُ
اِحْتَرَفْتُ	اَبْتَهْتُ	اَبْتَهْتُ	ظَلَمْتُ	عَمِرْتُ	اَنْتُ	جَاءَتْ	زَارَتْ	اَفْتَرْتُ
حَمَلْتُ	اَمَرْتُ	كَسَبْتُ	ظَلَمْتُ	قَامْتُ	شَهِدْتُ	اَخَذْتُ	كَسَبْتُ	اَنْذَرْتُ
اَنْزَلْتُ	شَرِبْتُ	فَهِمْتُ	خَرَجْتُ	اَسَمْتُ	اَكَلْتُ	اَكَلْتُ	اَكَلْتُ	اَنْفَقْتُ
سَعَدْتُ	ظَلَمْتُ	اَسَلْتُ	كَسَبْتُ	كَسَبْتُ	اَخَذْتُ	كُنْتُ	قُلْتُ	ضَرَبْتُ
كُنْتُ	كُنْتُ	تَرَلْتُ	تَرَلْتُ	عَبَدْتُ	عَبَدْتُ	سَجَدْتُ	صَبَرْتُ	صَبَرْتُ
عَلِمْتُ	حَكَمْتُ	نَهَيْتُ	اَمَرْتُ	حَكَمْتُ	نَهَيْتُ	اَمَرْتُ	حَفِظْتُ	حَفِظْتُ
اَصَابْتُ	اَيْدِي	بَلَّغْتُ	بَلَّغْتُ	اِحْتَضَرْتُ	اِسْتَضَعْتُ	نَصَرْتُ	نَصَرْتُ	عَلِمْتُ
حَضَرْتُ	حَضَرْتُ	حَضَرْتُ	دَخَلْتُ	دَخَلْتُ	دَخَلْتُ	جَعَلْتُ	جَعَلْتُ	ظَنَنْتُ
ذَلَلْتُ	اَصْلَحْتُ	اَصْلَحْتُ	اَصْلَحْتُ	هَاجَرْتُ	هَاجَرْتُ	نَعَمْتُ	وَعَنْتُ	نَكَمْتُ
هَلَكْتُ	رَجَعْتُ	رَجَعْتُ	رَجَعْتُ	حَكَمْتُ	كُنْتُ	كُنْتُ	كُنْتُ	ذَكَرْتُ

بعضی کلمات را در این جدول

تمرین ۶ درس

اعبد	تعبد	تعبد	تعبد	تعبدون	تعبدون	تعبد	تعبد	تعبد	تعبدون
يشهد	يشهد	يشهد	يشهد	يشهدون	يشهدون	يشهد	يشهد	يشهد	يشهدون
نظم	نظم	نظم	نظم	نظرون	نظرون	نظم	نظم	نظم	نظرون
يصبر	يصبر	يصبر	يصبر	لا يصبروا	لا يصبرون	اصبر	يصبر	لا يصبر	لا يصبرون
اقول	يقول	يقول	يقول	لا أقول	لا أقولون	نقول	يقول	نقول	يقولون
استجدوا	استجد	استجد	استجد	يستجدون	يستجدون	استجدوا	استجدوا	استجدوا	لا يستجدون
لا تأن	لا تأنوا	لا تأنوا	لا تأنوا	تأنون	تأنون	الأن	كن	كروا	تأنون
ارجع	ارجع	ارجع	ارجع	ارجعوا	لا ترجع	ارجع	ارجع	ارجع	ترجعون
احسب	احسب	احسب	احسب	احسبوا	احسبوا	احسبوا	احسبوا	احسبوا	لا تحسبوا
اظن	اظن	اظن	اظن	اظنون	لا اظنون	اظن	اظن	اظن	لا اظنون
يئصرون	يئصرون	يئصرون	يئصرون	يئصرون	يئصرون	انصروا	انصروا	انصروا	لا يئصرون
انظر	انظروا	انظروا	انظروا	انظروا	لا انظروا	انظروا	انظروا	انظروا	انظروا
ادعوا	ادعوا	ادعوا	ادعوا	ادعوا	ادعوا	ادعوا	ادعوا	ادعوا	ادعوا
اعلم	اعلموا	اعلموا	اعلموا	اعلموا	اعلموا	اعلموا	اعلموا	اعلموا	اعلموا
اسمعوا	اسمعوا	اسمعوا	اسمعوا	اسمعوا	اسمعوا	اسمعوا	اسمعوا	اسمعوا	اسمعوا
كسبوا	كسبوا	كسبوا	كسبوا	كسبوا	كسبوا	كسبوا	كسبوا	كسبوا	كسبوا
قلت	قالت	كانوا	كنتم	صبرنا	صبرنا	صبرنا	صبرنا	صبرنا	صبرنا

آشتی با قرآن ۷

اعل: فاعل کننده کار محبت در عربی فاعل کننده کارات بشرط آنکه پس از فعل باید و عودت آن ضمیه و حرف آخر آن یا «وَن» بیاید.

مفعول: کسی یا چیزی است که فعل بر آن واقع شود و عودت آن در عربی اسمی است که حرف آخر آن فتمه ی «یا پین» باشد.

اسم فاعل: اسم فاعل برکننده کار خود فعل کلامت میکند. مثل **ناظر** که بر کسی که نظر نگاه میکند دلالت میکند یا **مُصنِع** که بر فردی که اصلاح میکند دلالت میکند.

اسم فاعل: یا بر وزن فاعل است مثل **کابِب**، **ناجِر**، **شاه**، **فایح** یا کلمه است که اول آن «م» و حرف قبل از آن کسره داشته باشد. مثل

مُصنِع: اصلاح کننده. **مُشَوِّق**: تشویق کننده. **مُكْتَشِف**: کشف کننده. **مُستَخْرِج**: استخراج کننده.

اسم مفعول: اسمی است که کار کلمه بر آن واقع شده باشد مثل **مکتوب**: نوشته شده. **مُستَخْرِج**: استخراج شده. «اسم مفعول از فعل تعدی نشأت میبرد».

اسم مفعول یا بر وزن مفعول می آید مثل **مَنْظُور**، **مَقْصُود**، **مَشْهُور**، **مَعْرُوف** یا اسمی است که اول آن «م» و حرف قبل از آن فتمه ی داشته باشد.

مثل **مُكْتَشِف**: کشف شده. **مُستَخْرِج**: استخراج شده. **مَعْتَمِد**: اعتماد شده. «اسم مفعول در قرآن کم بکار رفته است»

حالا شما معنی کنید:

موجود	مقدم	معلوم	دانش	مردود	مردود	متردد	موجوع	مجهول	مظلوم
مخدوق	مَنْزُول	مَدْعُوع	مفعول	مجموع	معدود	معمول	موزوق	مضروب	
مُراد	مُضِلُّ	مضالین	مقطع	عابردن	داصل	فاسدون	کافزون	رازق	
جاعل	محبوب	مقدَّس	عارض ^{بیم} _{مخالف}	معرض	مکتوم	تارک	ساحبون	اسم مفعول مسجودین	
شکرین	مسکون	ساکن	آکل	ناتکول	شارب	مشراب	مکتوب	کاتب	
مؤمن	تابع	قائل	مخزون	ذاکرین	ندکورین	راهب	مردوب	مشری - مرفعی مرفعی - ملامت	
قائم	رائع	مذبح	فارق	مستورین	ناظرین	هادی	مردی		
مصطفی	آخذین	مأخوذین	قاتل	مقتول	غافزین	ظالم	مظدم	صادق	

تمرین لادرس گذشته

عادل	نظم	مطلوب	ظلمت	نظرون	لا تظلم	ظلموا	ظلمت	لا يظلمون
ظلمنا	تظلمون	ظلمت	ظلمتم	ظالم	يظلم	اظلم	تظلم	نظلم
قال	قائل	قالت	قلت	قالوا	يقولون	يقولوا	نقول	نقولهم
اقول	قلنا	قلت	يقول	تقول	قل	قولوا	لا تقولوا	لا تقولوا
عالم	معلوم	علمت	علمت	يعلمون	يعلمون	تعلم	تعلمون	علمنا
اعلموا	اعلم	اعلم	علم	نعلم	يعلم	لا تعلم	علمتم	لا يعلمون
عملوا	اعملوا	عمل	اعمل	عملت	يعملون	نعمل	تعلمون	اعمل
لا تعملوا	يعمل	عملت	تعمل	عملنا	لا يعملون	عملتم	عملت	عامل
خرج	يخرج	يخرجون	خرجت	خرجنا	يخرجون	خرجتم	اخرجوا	اخرج
لا يخرجوا	خرجت	خرجوا	اخرج	خرج	خرجت	يخرج	لا يخرج	لا يخرجوا
اسجدوا	لا اسجدوا	اسجدوا	اسجدت	اسجد	اسجدوا	لا اسجدوا	اسجد	اسجدوا
يسجدون	سجدتم	سجدنا	اسجد	لا اسجدون	اسجد	سجد	سجدت	سجدت
مؤمن	مؤمنون	مؤمنين	امنوا	انتم	يؤمنون	يؤمن	الامنت	الامنت
امنا	يؤمن	تؤمنون	امن	تؤمن	لا تؤمنوا	امنوا	الامنت	تؤمن
كفرتم	كفرونا	كفروا	كفرونا	كفرونا	كفرونا	لا يكفروا	كفرت	كفرت
كفرت	كافر	لا تكفروا	لا تكفرون	لا تكفرون	الكفر	لا يكفروا	الكفروا	لم تكفروا
تركتم	تركوا	تركنا	تركت	تركت	تركت	لا تترك	لم تتركوا	لا تتركوا

آشتی با قرآن ۹

هر کلمه ای که بر وزن **فَعْل** باشد و اسم فاعل است و برکننده کاری که در خود کلمه است دلالت میکند. (اگر دَا) را برابر داریم فعل آن معلوم میشود. مثل **کَايِب** کبکنده **نَاظِر** نظرکننده **فَاتِح** فتحکننده **تَاَجِر** تجارتکننده **نَايِثِر** نشردهنده (بخشکننده)

هر کلمه ای هم که اول آن «م» و حرف قبل از آن **اَفْرَاقَان** کسره (ـِ) داشته باشد نیز اسم فاعل است. مثل **مُعَلِّم** (تعلیم دهنده) **مُصَلِّح** اصلاحکننده **مُكْتَشِف** کشفکننده (اکتشافکننده) **مُسْتَنْطِق** استنطاقکننده **مُصَاحِب** هم صحبت

هر کلمه ای که بر وزن **مَفْعُول** باشد اسم مفعول است یعنی فعل کلمه بر او واقع شده با برداشتن «ه» و «و» فعل معنی کار کلمه معلوم میشود. مثل: **مَضْرُوب** زده شده **مَكْتُوب** نوشته شده **مَشْهُود** مشهود شده **مَضْرُوب** نصب شده **مَرْدُود** رده شده.

هر کلمه ای که اول آن «م» و حرف قبل از آن **اَفْرَاقَان** فتحه (ـِ) داشته باشد نیز اسم مفعول است. مثل **مُخْرَج** استخراج شده **مُكْتَشَف** کشف شده.

اگر قرآن «ة» باشد مؤنث آن است و اگر به آخر آن «وَن» یا «يَن» یا «ات» اضافه شده باشد جمع است.

حالا این کلمات را معنی کنید:

مُعَايِنُونَ	مُؤْمِنُونَ	مُصَلِّحُونَ	مُسْتَهْزِئُونَ	مُهْتَدِينَ
كَافِرِينَ	مُتَّقِينَ	صَادِقِينَ	خَالِدُونَ	فَاسِقِينَ
قَاطِعِينَ	مُتَّقِينَ	جَاعِلِينَ	حَامِدِينَ	صَارِفِينَ
مُجَادِدِينَ	رَافِعِينَ	سَاجِدِينَ	رَافِعِينَ	مُتَّعِدِينَ
ظَالِمِينَ	مُتَّقِينَ	أَمْرِينَ	خَاسِقِينَ	نَاطِرِينَ
ذَائِرُونَ	نَاصِرِينَ	ظَالِمُونَ	قَاتِلِينَ	قَاتِلِينَ (از قول)
سَائِرِينَ	رَازِقِينَ	أَكِلِينَ	سَائِرِينَ	عَاذِرِينَ
رَاحِمِينَ	مُعْسِدِينَ	صَابِرِينَ	سَاجِدُونَ	رَافِعُونَ
ضَارِبِينَ	دَاعِيَ	فَاضِلِينَ	فَائِلِينَ	سَائِلِينَ

اِخِذْ
صَارِقِينَ
لِلْكَافِرِينَ
سَامِعِينَ
سَائِلِينَ
مُحْرَجُونَ
رَاضِينَ
مُسْلِمِينَ
عَابِدِينَ
عَابِدُونَ
تَابِعِينَ
خَاشِعِينَ
نَاطِقِينَ
مُحِبِّينَ
سَامِعِينَ
صَارِقِينَ
مَوْصِي رِصِيَّةٍ
مُتَدَبِّرِينَ
مُعَرِّمِينَ
عَلَى الظَّالِمِينَ
مُسْتَفْضِينَ
بَاعِيَةً
فَاعِلِينَ
خَالِدُونَ

مُاسِعِينَ
بِالظَّالِمِينَ
فَاسِقُونَ
كَافِرُونَ
مُسْتَكُونَ
ظَالِمِينَ
رَاضُونَ
مُسْلِمَاتٍ
مَعْبُودٍ
مُخْلِصُونَ
مِنَ الظَّالِمِينَ
مُهْتَدِينَ
خَالِقِينَ
مُعَذِّبِينَ
شَاهِدِينَ
صَارِقِينَ
صَالِحِينَ
سَائِرِينَ
حَاجِي
مَعَ الْمُتَّقِينَ
فَاعِلِينَ
مُنْتَسِرِينَ
مَعْلُومِينَ
مُهَاجِرِينَ

مُؤْمِنِينَ
مُشْرِكُونَ
كَاتِبِينَ
لِلْمُشْرِكِينَ
قَادِرِينَ
مَظْلُومِينَ
مَرْضِي
مُسْلِمَةً
كَاسِبِينَ
ظَالِمِينَ
كَاتِمِينَ
ذَاكِرِينَ
نَافِعِينَ
تَابِعِينَ
مُسْتَرِي
مُتَّقُونَ
مُؤْمِنِينَ
رَاشِدِينَ
مُعَذِّبِينَ
بِحَسْبِ الْحَسِينِ
خَالِقِينَ
مُنْذِرِينَ
مَنْصُورِينَ
مُسْفِرِينَ

كَافِرِينَ
مُصَدِّقِينَ
ضَارِبِينَ ضُرًّا
نَاصِرِينَ
صَادِقُونَ
رَاسِعِينَ
مُتَّخِذِينَ
مُسْلِمُونَ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ
خَافِلِينَ
مُعْتَبِرِينَ
شَاكِرُونَ
مُحِبِّي زَنَدَةٍ
خَارِجِينَ
مُتَلَقِينَ
مُعْتَدِينَ
مُتَّقِينَ
خَائِرِينَ خَيْرَاتٍ
قَابِلِينَ
ذَاكِرِينَ
مُحْسَرُونَ
حَاكِمِينَ
مُسْتَهْرُونَ
مُصْلِحِينَ

مُعْضُوبِينَ
لِلْمُؤْمِنِينَ
نَاطِقُونَ
مَنْصُورِينَ
مُحْسِنِينَ
مُؤْتَمِنُونَ
مُضْطَرِّبِينَ
مِنَ الصَّالِحِينَ
مُسْلِمُونَ
عَامِلِينَ
قَادِرُونَ
مَعَ الصَّالِحِينَ
عَاقِلِينَ
مُهْتَدُونَ
مُؤْتَمِنُونَ
عَلَى الْمُتَّقِينَ
صَالِحِينَ رِزْوَةٍ
مُتَّبِعِينَ
جَزَاءَ الْكَافِرِينَ
صَالِحِينَ
مُفْسِدِينَ
مُحْكَمِينَ
مَنْظُورِينَ
مُشْرِكِينَ

Handwritten notes and scribbles in the middle column, including the word 'مُتَّخِذِينَ' and other illegible marks.

آشتی با قرآن ۹

افعل تفضیل: هر اسمی که بر وزن **فعل** بیاید صفت تفضیلی بحالی است مثل **البر** بزرگتر **اصغر**: کوچکتر **اعلم**: داناتر
 فعلی: هر اسمی که بر وزن فعلی بیاید صفت تفضیلی با عالی مؤنث است مثل **کبری** بزرگتر **صغری**: کوچکتر **عظمی**: بزرگتر

حالاتها معنی کنید:

افصر اطول اعظم اعلى اسفل اتقى ازهد اعلم عاليا عظمى
 سفلى اذنى ^{نزدیکتر} دنيا ارذل ارجح امرا احلى صلا اجل ^{چال} اغنى كبرى

اسم مکان یا زمان: هر اسمی که بر وزن **مفعل** یا **مفعول** باشد اسم مکان یا اسم زمان است مثل **معبد** محل عبادت **مجلس**: محل نشستن
 حالاتها معنی کنید:

مجلس مشهد منزل مطبخ مسخ محفل مسجد مکتب مدرسه
 مقل منظر مآمن مرصد مدخل مخرج مؤخر مسقط ^{لوقا} مرجع
 اسم آلت: هر کلمه ای که بر وزن **مفعل** یا **مفعلة** یا **مفعال** باشد اسم آلت است مثل **مفتاح**: کلید (رسیده باز کردن)

حالاتها معنی کنید:
 مضرب میکیال میزان معراج ^{نزدبان} مدخا ^{مدن نجاری} موات ^{موات} مصباح ^{مصباح} مشطرة ^{مشطرة}

توجه: اگر اول کلمه ای **م** باشد یا اسم فاعل است یا اسم مفعول اگر حرف قبل از آن **و** داشته باشد اسم فاعل است و
 اگر **ک** داشته باشد اسم مفعول است
 اگر حرف اول کلمه ای **ه** باشد اسم آلت است

حرف اول کلمه ای **م** باشد اسم مکان یا زمان است. حالا این هارا بخاطر بسپارید

البته اگر بر وزن مفعول باشد اسم مفعول است

آشتی باقران ۱۰

باب افعال: افعال مصدر مزید است. مزید یعنی زیاد شده. یعنی یک یا چند حرف به حروف اصلی ۳ تا یا ۴ تا می‌افزاید. مصدر یعنی محل صدور ماضی افعال بر وزن أَفْعَل می‌باشد و مضارع آن بر وزن يُفْعَلُ می‌باشد. امر آن بر وزن أَفْعَلْ می‌باشد. اسم فاعل آن بر وزن مُفْعَلٌ می‌باشد برای سخن اسم فاعل از باب «ی» مزید «ی» را از اول آن برمی‌دارند و بجای آن «ه» می‌گذارند. و حرف قبل از آخر آن کسره (ب) می‌گیرد.

باید توجه داشته باشیم که مضارع باب افعال از لحاظ حروف مثل فعل مجربست فقط حرف مضارعت (ی. ت. ذ. ا.) باب افعال ضمه دارد و مال مجربست ندارد.

فرق مضارع باب افعال با مضارع مجبول در این است که (یو) یعنی حرف قبل از آخر باب افعال کسره - دارد و مال مضارع مجبول فتمه - دارد.

ماضی حُسن در باب افعال أَحْسَنَ می‌باشد و مضارع آن يُحْسِنُ می‌باشد و امر آن أَحْسِنْ می‌باشد. اسم فاعل آن مُحْسِنٌ می‌باشد.

باب افعال بیشتر برای متعدی کردن فعل لازم است. حُسن یعنی خوب است. ولی أَحْسَنَ یعنی خوب کرد.

باب تفعیل: باب تفعیل هم برای متعدی کردن فعل لازم می‌باشد ماضی آن بر وزن فَعَّلَ و مضارع آن بر وزن يُفَعِّلُ و امر آن بر وزن فَعِّلْ

اسم فاعل آن بر وزن مُفَعِّلٌ می‌باشد. چون «ی» مضارع آن بر وزن يُفَعِّلُ می‌شود و بجای آن «ه» گذاشته می‌شود و حرف قبل از آخر آن هم کسره - دارد.

تمام صیغه‌های آن حرف قبل از آخرش تشدید - دارد. مثل عَلَّمَ: یاد داد. يُعَلِّمُ: یاد میدهد. عَلِّمْ: یاد بده. مُعَلِّمٌ: یاد دهنده. کسی که یاد میدهد.

باب مُفَاعَلَةٌ: این باب کاربرد طرفه را نشان میدهد.

ماضی باب مُفَاعَلَةٌ بر وزن فَاعَلَ، و مضارع آن بر وزن يُفَاعِلُ، و امر آن بر وزن فَاعِلْ، و اسم فاعل آن بر وزن مُفَاعِلٌ می‌باشد.

بمانظور که می‌بینیم تمام صیغه‌های آن پس از حرف اول اصلی یک «ا» اضافه دارد.

توجه کنید

ماضی باب افعال در فعل عَلَّمَ که حرف دوم آن «و» یا «د» باشد بر وزن أَفْعَلٌ می‌آید مثل أَشَارَ از نشور. چون «و» یا «د» اگر فتمه -

داشته باشد و حرف قبل از آن سکن باشد به «ا» تبدیل می‌شود. و مضارع آن بر وزن يُفَعِّلُ می‌آید مثل يُشِيرُ چون «و» یا «د» اگر کسره -

داشته باشد و حرف قبل از آن سکن باشد به «ی» تبدیل می‌شود مثل يُشِيرُ از نشور که يُشِيرُ می‌شود و مصدر یا باب آن بر وزن إِفَاعَلَةٌ می‌آید

مثل إِشَارَةٌ از نشور اگر فعل آخرش «و» یا «د» باشد در باب تفعیل مصدر آن بر وزن تَفَعَّلَ می‌آید مثل تَرَكَّ و تسویه

تمرین ۱۰ درس گذشته

فکر اولی در این است
که هر کس در این

نَصْرٌ	لَضَرَمٌ	قَلْنَا	قَالُوا	كُنْتُ	كُنْتُ	كُنْتُ	كُنْتُ	تَقِيلُ	يُخْرِجُونَ	يُخْرِجُونَ	يُخْرِجُونَ
زَادَ	أَخَذَتْ	أَلْفَمُوا	نَهَيْتُ	يَخَانُونَ	يَتَفَلَّحُونَ	يَتَفَلَّحُونَ	يَتَفَلَّحُونَ	قَتَلَ	دَخَلْتُ	دَخَلْتُ	جَعَلْتُمْ
كَاشَفَ	مَكْتَسِفٌ	مُخْلِصِينَ	مُتَّقِينَ	أَحَلَّ اللَّهُ	فَالْتَبَوْهُ	فَالْتَبَوْهُ	فَالْتَبَوْهُ	خَلَقْتُمْ	رَزَقْنَاهُمْ	رَزَقْنَاهُمْ	أَكَلُوا
أَكَلَ	بَوَّخٌ	كُنْتُمْ	كُنْتُمْ	إِتَّبَعَ	لَا يَقْدِرُونَ	لَا يَقْدِرُونَ	لَا يَقْدِرُونَ	لَا يَخْرُجُونَ	فِيضٌ	تَشْرَبُونَ	حَاطُوا
أَخْرَجْنَا	حَاطِلٌ	تَقَابَلُ	تَرَمُوا	تَسْوُونَ	عَلَّمَهُ اللَّهُ	عَلَّمَهُ اللَّهُ	عَلَّمَهُ اللَّهُ	مَعْرِضُونَ	مَرُوا	يَجُودُونَ	عَفَوْنَا
فَأَحَدَرَهُ	يُظَنُّونَ	خَضَمٌ	أَمِمٌ	أَمِمٌ	بِرِضْوَانٍ	بِرِضْوَانٍ	بِرِضْوَانٍ	طَلَعُوا	فَعَلِمُوا	لَا تَعْتَدُونَ	لَا تَقْرُبُونَ
لَا يَجْعَلُوا	أَذْرُوا	عَلِمُوا	عَلِمُوا	جَعَلُوا	أَمْسَلُوا	أَمْسَلُوا	أَمْسَلُوا	لَا تَنْفَعُوا	إِعْلَمُوا	حَسِبْتُمْ	تَلْعَوْنَ
أَرْدَمٌ	بَلَّخَ	يُجِثُونَ	هَاجِرُوا	طَهَّرُوا	بَاتِي	بَاتِي	بَاتِي	جَاءَهُمْ	سَعَى	يَهْدِي	لَا تَأْكُلُوا
كَلُوا	يَلْتَمُونَ	بَيْنَاهُ	بَلَعَهُمُ اللَّهُ	أَتَوْا عَلَيْهِمُ	مَاتُوا	مَاتُوا	مَاتُوا	يَنْظُرُونَ	يَجْرِي	يَنْفَعُ	يَنْفَعُونَ
مَتَجِدِينَ	يَكْتُمُونَ	تَابُوا	يَرَى	يُعْطُونَ	يَأْمُرُكُمْ	يَأْمُرُكُمْ	يَأْمُرُكُمْ	لَا يَقْدِرُونَ	لَا تَسْمَعُ	أَتُوا	أَقَامُوا
لَيْسَ	يَشْتَرُونَ	لَا تَشْتَرُوا	يَبْدُلُونَهُ	أَصْلَحَ	يُطِيقُونَ	يُطِيقُونَ	يُطِيقُونَ	يُرِيدُ اللَّهُ	شَهِدُوا	أَحَلَّ	أَحَلَّتْ
أَحْسِنُوا	أَحْصَرْتُمْ	يُرْسِدُونَ	يُدْلُهُ	تَرَكَ	سَمِعَهُ	سَمِعَهُ	سَمِعَهُ	خَافَ	عَقَابًا	أَحَلَّ	أَخْرَجُوا
هَدَيْتُمْ	أَذْخَلُوا	لَا تَتَّبِعُوا	إِنِّي أَنزَلْتُ	يُعْسِدُونَ	لَا تُفْسِدُوا	لَا تُفْسِدُوا	لَا تُفْسِدُوا	يَهْلِكُ	يُعْجِبُ	قَاتَلْتُمُ	رَجَعْتُمْ
رَجَعْتَ	أَتَيْنَا	يُحْدِثُونَ	زَيْنٌ	بَعَثَ	اسْتَطَاعُوا	اسْتَطَاعُوا	اسْتَطَاعُوا	لَا يُطِيفُ اللَّهُ	لَا يُطِيفُ اللَّهُ	تَصِلُونَ	يَذَرُونَ
سَلَّمٌ	يُقْرِضُ	يُعْظِمُ	ظَنَنْتُمْ	ظَنْنَا	الضَّرْبَانَا	الضَّرْبَانَا	الضَّرْبَانَا	تَرَدُونَ	أَخْرَجُ	هَزَمْتُمْ	لَا يَحْطُونَ
يُعْلِمُونَ	مُعْلِمُونَ	يَسْتَعْرُونَ	إِعْلَمُوا	أَقِمُّوا	أَقِيمُوا	أَقِيمُوا	أَقِيمُوا	أَعْرَضُوا	بَسْمٌ	ذَرُوا	لَا تَرْبُوا
إِسْمَعُوا	يُجْعَلُكُمْ	أَقُولُ	حَسِبْتُمْ	لَا تَقُولُوا	لَا تُفْسِدُوا	لَا تُفْسِدُوا	لَا تُفْسِدُوا	لَا يَجْعَلُوا	إِرْجُوا	يَكْتُمُونَ	فَاسِقُونَ

آشتی با قرآن ۱۱

باب تفعّل: ماضی این باب بروزن تفعّل و مضارع آن بروزن تفعّل و امر آن بروزن تفعّل و اسم فاعل آن بروزن تفعّل می آید

تفعّل ماضی تفعّل مضارع تفعّل مصدر تفعّل امر تفعّل اسم فاعل

باب تفعّل بیشتر برای پذیرش باب تفعیل کار می رود یعنی فعل متعدی را به فعل لازم تبدیل کنید. فرق صیغه های باب تفعّل با تفعیل در «آ» میباشد که قبل از ۳ حرف اصلی می آید

باب تفاعل: ماضی این باب بروزن تفاعل و مضارع آن بروزن تفاعل و امر آن بروزن تفاعل و اسم فاعل آن بروزن تفاعل می آید

تفاعل ماضی تفاعل مضارع تفاعل مصدر تفاعل امر تفاعل اسم فاعل

باب تفاعل غالباً برای کار (در ظرفه) می باشد. مثل تصادم (به هم صدمه زدن) اما برای پذیرش از باب مفاعله و نظایر به چیزی کردن و معنی خود هم می آید

صفت مشبّه: این صفت برای نشان دادن صفتی دائمی کار می رود. این صفت از فعل لازم گرفته میشود. فعل لازم فعلی است که مفعول ندارد.

صفت مشبّه از وزن زیادی دارد. مثل حسن. کریم. شجاع. خوش. احوال. مستعان. صعب. شریف. جهان سالم. معتدل. ابيض.

صیغه مبالغه: این صیغه از وزن زیادی صفت را در کسی یا چیزی نشان میدهد و فقط از شدتی ساخته شده

صیغه مبالغه نیز از وزن زیادی دارد. مثل قتال. صدیق. علامه. مبارک. خذر. علیم. عفور. منطبق. فاروق. قیوم.

اسم های که بروزن مشهوره مجلس. اعلم. گبری. مفتاح. مشطوره. متبرّد. باشد یعنی اسم مکان و زمان. افعال تفضیل و اسم است باشد صفت

اگر صفت کسی باشد که کاری میکند اسم فاعل و اگر صیغه مبالغه یا صفت مشبّه است. اگر بر زیادی صفت دلالت کند صیغه مبالغه و اگر بر صفتی است که دلالت کند صیغه مبالغه است.

صفت مشبّه است. «آ» آخر علامه تا تأیید نیست و بروزن بودن صفت آن دلالت نمیکند. چون «آ» علامت اسم و صفت موزن است

توجه: باید توجه داشت که ماضی (آنها) و امر (شما) در این دو باب عین هم است و معنی آن را باید با توجه به جمله فهمید. چون:

تعلّموا (یا در گرفتند) که جمع آن تعلّموا (یا در گرفتند) است
تعلّموا (یا در گرفتند) که جمع آن تعلّموا (یا در گرفتند) است
تعلّموا (یا در گرفتند) که جمع آن تعلّموا (یا در گرفتند) است

تفاهم (تفاهم پیدا کردند) جمع آن تفاهموا (تفاهم پیدا کردند)
تفاهموا (تفاهم پیدا کردند) جمع آن تفاهموا (تفاهم پیدا کردند)
تفاهموا (تفاهم پیدا کردند) جمع آن تفاهموا (تفاهم پیدا کردند)

این کلمات را معنی کنید.

هادی	هدی	مالک	معبود	عابد	مُتَعَمِّرٌ	مَغضُوبٌ	رَحِيمٌ	ضَالِّينَ	مُصِيفِينَ	مَمْنُونٌ
مُنَجِّينَ	سَامِعٌ	رَاكِبٌ	عَظِيمٌ	قَائِلٌ	خَائِعٌ	أَكِيمٌ	كَاذِبٌ	مَصْعٌ	مَقْدُونٌ	مُضْمَاءٌ
وزراء	وكلاء	فهاء	أُدْبَاءٌ	أُمْرًا	مُتَدِينٌ	رَاجِعُونَ	ظَالِمٌ	مَنْظُومٌ	مَاشِيٌ	قَاضِيٌ
جانی	فانی	القی	القیة	بصیر	قَدِيرٌ	حَكِيمٌ	عَلِيمٌ	جَاعِلٌ	كَابِبٌ	شَادِرٌ
مَغْفُورٌ	شُكْرٌ	وَرْدٌ	كُفُورٌ	شَمِيدٌ	صَادِقِينَ	كَافِرُونَ	مَرْمَاتٌ	مَرْمِئَةٌ	فَائِضِينَ	نَاضِضِينَ
تَوَّابٌ	غَفَّارٌ	كَشَّافٌ	صَيَّادٌ	جَوَّاحٌ	قِتَالٌ	نَصَادٌ	نَبَاءٌ	رَاغِبِينَ	سَاجِدِينَ	عَابِدُونَ

باب این کلمات در زمان آن را بنویسید

يَقِينُونَ	مُتَّقِينَ	يُؤْمِنُونَ	أَمَنُوا	أَنْزَلَ	أَنْزَلَتْ	مُصَلِّونَ	أَصْحَابَ	مُتَّقِينَ	مُتَدِينٌ	ظَاهِرٌ
أَنْزَلَ	أَعِدَّتْ	مُتَشَابِهٌ	مُطَهَّرَةٌ	إِضْطِلَالٌ	يُحْكِمُكُمْ	يُحْكِمُكُمْ	نَسِخٌ	بُقَدْسٌ	أَنْبِيَاؤُنِي	أَنْبِيَاؤُنِي
أَزَلَّهَا	أَخْرَجَهَا	كَذَّبُوا	أَذْنُوبًا	مُصَدِّقٌ	أَقِيمُوا	أَتُوا	فَضَلْتُمْ	بِحُجَّتِكُمْ	بِحُجَّتِكُمْ	بِحُجَّتِكُمْ
أَغْرَقْنَا	لَنْ نُؤْمِنَ	بَدَلٌ	مُضْطَرِّبِينَ	ضَرَبْتُ	تَوَلَّيْتُمْ	يَتَّبِعُونَ	بِشَقِّ	أَمِنَّا	تَحَدَّثُونَ	لِيُحَاجِّكُمْ
يُعَلِّمُونَ	لَنْ يُخَلِّفَ	مَعْرُضُونَ	مُخْرَجُونَ	أَقْرَبْتُمْ	نَظَاهِرُونَ	تَعَارَفْتُمْ	مُحَدِّثٌ	إِخْرَاجِهِمْ	لَا يُخْفَى	أَيُّدَاهِمْ
كَذَّبْتُمْ	تَمَنَّوْا	لَنْ يَمُنُّوا	أَشْرَكُوا	بَشَّرْتُمْ	لَعِينُونَ	يَتَعَلَّمُونَ	يُفَرِّقُونَ	مُشْرِكِينَ	نَسِيًّا	يَتَّبِعُونَ
لَعَنُوا	يَبْصُرُونَ	عَبَدْتُمْ	كُلْنَا	أَخْرَجُوا	كَلَبْتُ	لَا تُحْزَنُ	تَجِدُهُ	بَيْنَ	أَسْلَمَ	أَسْلَمْتُ
أَنْتَ	تَسْأَلُونَ	سُئِلَ	مُحْسِنٌ	لَيْسَتْ	قَالَتْ	أَدْعُ	لَا تَلْنِ	لَا تُفْسِدُوا	أَحْسِنُوا	أَرْسَلْنَا
أَمْرٌ	أَمْرَتُمْ	أَمْرَتٌ	أَمْرَتٌ	أَمْرًا	أَمْرًا	طَائِفِينَ	عَالَمِينَ	تَقْبَلُ	يُزِيلُهُمْ	أَسْلَمْتُ
كَسَبْتُمْ	تَهْتَدُونَ	يَهْدِي	أَوْبَى	أَمْنَتُمْ	إِهْتَدُوا	عَابِدُونَ	أَعْبُدُوا	لَا تَعْبُدُوا	عَبَدْتُمْ	عَبَدُوا

بِنِ اسْمِ دَجْهٍ لِلَّهِ وَهُوَ حَسَنٌ فَلَهُ أَجْرٌ عِنْدَ رَبِّهِ، وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ٢: ١١٢. اسْمِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَسْمَعُوا مِمَّن دُونِهِ أُولَئِكَ قَلِيلًا مَّا نَذَرُونَ ٧: ١٣. مَن لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ٥: ٤٤. فَاقْرَأُوا مَا تَسْمَعُونَ الْقُرْآنَ ٧٣: ٢. أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ

أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالًا؟ ٤٧: ٢٤ لَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ ٥٤: ١٧ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ ٢: ١٨٥

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ ٥٧: ٢٥ يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَامْسِكُوا الصَّالِحَاتِ

إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ٢٣: ٥١ إِنَّ أَرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ ١١: ٨٨ فِي أَمْوَالِكُمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ لِلنَّاسِ وَالْحُرُومُ ٧٠: ٢٥ وَ ٢٤

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ، وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا، وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ ٣: ٦٤

لَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ. إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْرُورًا ١٧: ٣٦ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ؟ لَمَّا جَاءُوا

مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ مِنْكُمْ آخِزِي فِي الْحَبْوَ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَسْفَلِ الْعَذَابِ ٢: ٨٥ قَالَ رَبِّ إِنِّي لَأَنْتَ أَعْلَمُ بِمَا فِي الْأَرْضِ وَ

لَأَعْتَبُ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ، الْإِعْيَادُ كَمَنْ مَحْضِينَ ١٥: ٣٩. إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَ كَافِرًا ٩٦: ٦. لَا يَزَالُونَ يَقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى

يَدْرُوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنْ اسْتَطَاعُوا ٢: ١٧. إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ، لَمْ يَرْتَابُوا، وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ،

أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ٤٩: ١٥. إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفَاءً كَانَتْ أَمْوَالُهُمْ مِنْ مَرْصُوقٍ ٦١: ٤. لَا تَتْلُوا كِتَابَ اللَّهِ

وَاخْتَلَفُوا ٣: ١٠٥. دَاعَتُوا إِلَى الْحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا، وَلَا تَقْرَأُوا ٣: ١٠٣. رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْبَلَاءِ ٥٩: ١٠

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ، فَاصْلِحُوا بَيْنَ أَخْوَابِكُمْ ٤٩: ١٠. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا، اطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ وَادْعُوا إِلَى الْأَمْرِ بِالنَّهْيِ، فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ

فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ ٤: ٥٩. اسْتَعِ مَا رَحَى إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ٦١: ١٠٦. أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ وَمَا

أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ، يُرِيدُونَ أَنْ يَخْلُقُوا إِلَى الطَّاغُوتِ ٤: ٦٠. ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُجَّةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ، وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ١٦: ١٢٥

وَلَكِنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْغَيْبِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ٣: ١١٤. لَمْ يَخْرُجْ مِنْكُمْ خَيْرٌ مِمَّا خَرَجَتْ لِلنَّاسِ تَامِرُونَ

بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ٣: ١١٠. إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُجَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا، أَنْ يُقَتَّلُوا

وَيُصَلَّبُوا، أَوْ يُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ ٥: ٣٣. أَعِدْ لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ، يُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ ٨: ٦٠

ان الله لا يظلم الناس شيئا ولكن الناس انفسهم يظلمون. ١٠:٤٤ ان الله لا يعبر ما يقوم حتى يعبروا بما نصبهم

وااتم الاعلون ان لستم مؤمنين. ٣:١٣٩ كم من فئة قليلة غلبت فئة كثيرة باذن الله والله مع الصابرين. ٢:٢٤٩ ان يحببتوا لباي ما سئون

عنه، فلفرعنم سبائكم، وندخلكم مدخلا ربما. ٤:٣١ تلك امه قد دخلت لها ما نسيت، ولكم ما نسيتم، ولا تسألون عما كانوا يعملون. ٢:١٣٤

لقد كان في قصصهم عبرة لاولي الابواب. ١٢:١١١ هو الذي بعث في الامم رسولا منهم، يتلوا عليهم آياته ويزكيهم، ويعلمهم الكتاب والحكمة. ٤٢:٢

قل لا املك لنفسي نفعا ولا ضرا الا ما شاء الله، ولوليت اعلم الغيب لاستنزلت من الخبز ما سئى السوء. ٧:١٨٨ وضع الكتاب فتوى المجرمين

مستفهمين مما فيه، ويقولون يا ديلتنا ما لهذا الكتاب لا يجاد صعيرة ولا ليرة الا احصينا، ووجدوا ما عملوا حاضرا ولا يظلمونك احدا. ١٨:٤٩

يا ايها الناس اتقوا ربكم، واخشوا يوما لا يجزي والدكم ولا مولود هوجاز عن والده شيئا، ان وعد الله حق، فلا تعلم احية الدنيا ولا تعلمون

بالله العزوز. ٣١:٣٢ ان النفس لامارة بالسوء الا ما رحم ربي. ١٢:٥٣ اهل ما ارجى اليك من الكتاب، واقم الصلوة، ان الصلوة

تسمى عن الفحشاء والمنكر، ولذرا لله البر. ٢٩:٤٥ يا ايها الذين امنوا اذروا الله ذرا ليرا. ٣٣:٤١ لمسيح ايسس على التقوى من اول

يوم احس ان تقوم فيه، فيه رجال يحنون ان يظفروا، والله يحب المطهرين. ٩:١٠٨ اقموا الصلوة، وادوا الزكاة، واركعوا مع الرايين

يا ايها الذين امنوا اذا نودي للصلوة من يوم الجمعة، فاسعوا الى ذكر الله وذروا البيع. ٦٢:٩ لله على الناس حج البيت من استطاع

اليه سبيلا. ٣:٩٧ ان تصروا لله ينصركم ويثبت اقدامكم. ٤٩:٧ فيشر عباد الذين يشتمون القول فيشتمون احسنه.

اولئك الذين هديهم الله، واولئك هم اولوا الابواب. ٣٩:١٨

شرع لكم من الدين ما وصى به نوحا، والذي اوحينا اليك وما وصينا به ابراهيم وموسى وعيسى، ان اقموا الدين، ولا تغربوا فيه، كبر على المشركين

ما دعوهم اليه، الله يجيب اليه من يشاء، ويهدي اليه من ييب. ١٢:١٣ لا تجدوا اهل الكتاب الا بائسي احسن، الا الذين ظلموا

منهم، وقلوا: امنا بالذي انزل اليسا وانزل اليكم، والهداد الهام واحد، ونحن له مسلمون. ٢٩:٤٦ قولوا: امنا بالله وما انزل اليسا الى

ابراهيم واسماعيل واسحق ويعقوب والاسباط، وما اوتي موسى وعيسى وما اوتي النبيون من ربهم، لان فرق بين احديهم، ونحن له مسلمون. ٢:١٣٦

وانزلنا اليك الكتاب بالحق مصدقا لما بين يديه من الكتاب، ودمهنا عليه، فاحكم بينهم بما انزل الله، ولا تتبع اهلهم عما جاءك من الخبر.

آشتی با قرآن ۱۲

باب اِنْتِعَالَ: بیشتر برای لازم کردن فعل بکار می‌رود ولی معنی فعل مجرد را هم گاهی طرد.
ماضی آن بر وزن اِنْتَعَلَ مضارع آن بر وزن يَنْتَعِلُ امر آن بر وزن اِنْتَعِلْ و اسم فاعل آن بر وزن اِنْتَعِلُ

اگر حرف اول فعل «ا» یا «و» باشد در باب اِنْتِعَالَ به «ت» تبدیل می‌شود مثل اِنْتَحَدَ لِذَهْدَتِ و اِنْتَحَذَ لِذَاخُدْ
اگر حرف اول فعل «ص» «ض» «ط» «ظ» باشد، «ت» باب اِنْتِعَالَ به «ط» تبدیل می‌شود مثل اِنْتِطَابِ اِنْتِطَاعِ
اگر حرف اول فعل «ز» «ذ» باشد «ت» آن به «د» تبدیل می‌شود مثل اِنْتِذَوَّاجِ اِنْتِذَوَّاجِ اِنْتِذَوَّاجِ

باب اِنْتِعَالَ: این باب نیز برای لازم کردن فعل بکار می‌رود

ماضی آن بر وزن اِنْتَعَلَ مضارع آن بر وزن يَنْتَعِلُ امر آن بر وزن اِنْتَعِلْ اسم فاعل آن بر وزن اِنْتَعِلُ ماضی آن بر وزن اِنْتَعَلَ

باب اِسْتِنْعَالَ: این بیشتر برای طلب کردن و خردن می‌آید.

ماضی آن بر وزن اِسْتَعَلَ مضارع آن بر وزن يَسْتَعِلُ امر آن بر وزن اِسْتَعِلْ اسم فاعل آن بر وزن اِسْتَعِلْ ماضی آن بر وزن اِسْتَعَلَ

برای تک‌تک این باب‌ها کارها در است.

در باب اِنْتَعَلَ هم صیغه‌های مجزیه، حرف دوم اصلی تشدید دارد. در باب اِنْتَعَلَ غیر از تشدید حرف دوم قبل از حرف اول اصلی یک «ت» هم اضافه دارد در باب مَفَاعَلَةٌ و فِعَالٍ پس از حرف اول اصلی، یک «ا» اضافه شده. در باب اِنْتَعَلَ تمام صیغه‌ها غیر از «ا» اضافی بعد از حرف اول اصلی، یک «ت» هم قبل از حرف اول اصلی، اضافه دارد. در باب اِنْتَعَالَ، تمام صیغه‌ها پس از حرف اول اصلی، یک «ت» اضافه دارد در باب اِنْتَعَالَ، تمام صیغه‌ها قبل از حرف اول اصلی، یک «ف» اضافه دارد.
در باب اِنْتَعَالَ ماضی آن یک «ا» قبل از حرف اول اصلی اضافه دارد و «ی» مضارع آن صمه ۲ دارد و «ا» امر آن تکریم دارد

حالا باب این کلمات وصیغه ای آن را بنویس

نَسْتَعِينُ	مُسْتَقِيمٌ	اَنْعَمْتَ	مَخْضُوبٌ	الضَّالِّينَ	مُتَّقِينَ	يُؤْمِنُونَ	يُفْقَهُونَ
اَنْزَلَ	يُؤْمِنُونَ	مُفْلِحُونَ	اَنْذَرْتَهُمْ	لَمْ نَنْذِرْهُمْ	اٰمَنَّا	يُخَادِعُونَ	مُضِلُّونَ
مُفْسِدُونَ	اٰهْتَدَا	اٰمَنَ	كُنْ تَوَكُّبًا	مُسْتَهْزِئُونَ	يَسْتَهْزِئُونَ	مُهْتَدِينَ	اَضَاعَتْ
يُبْصِرُونَ	اَضَاءَ	اٰظَلَمَ	تَقْفُونَ	اَنْزَلَ	اَخْرَجَ	نَزَّلْنَا	اَعْدَتْ
بَشِيرٌ	رَزَقُوا	رَزَقْنَا	يَسْتَعْجِلُ	اَرَادَ	يُضِلُّ	يُعْسِدُونَ	يُحِقِّقُونَ
سَوَىٰ	لَيْسَ	نَسِجٌ	لَقَدِيسٌ	عَلَّمَ	اٰتَيْنِي	اٰنْبَاهُمْ	اَسْتَلْبِزُّونَ
قَارِلَهُمَا	اَخْرَجَهُمَا	مَسْفُورٌ	تَلَقَىٰ	تَوَابٌ	كَذَّبُوا	اٰنْعَمْتُ	اَنْزَلْتُ
بَصِيْرًا	لَا تَشْرَوْنَ	فَاتَقَوْنَ	رَاٰلِئِينَ	اَسْتَعِينُوا	مَلَاوِقًا	فَضَلْتُمْ	لَا يُوْحَدُونَ
يُبْصِرُونَ	يُحْكِمْنَ	يَسْتَحِينُونَ	فَايُحْكِمْنَ	اَعْرِفْنَا	وَاَعْدِنَا	اٰتَيْنَا	تَهْتَدُونَ
لَنْ يُوْمِنَ	ظَلَمْنَا	اَنْزَلْنَا	اَسْفَسَىٰ	تَبِتْ	اَسْتَعِدُّونَ	ضَرَبْتُ	يَعْتَدُونَ
تَقْفُونَ	تَرْتَمُونَ	اَعْتَدُوا	اَنْتَعِدْنَا	تَوْمَرُونَ	يَسْرُونَ	يُعْلَمُونَ	اَتَحْذَرُونَ
اَحَالَتْ	اَتَمَرَا	اَوَا	مَعْرُضُونَ	لَا تَحْرُجُونَ	اَقْرَبْتُمْ	تَخْرُجُونَ	تَفَارِقُونَ
اَخْرَجْتُمْ	اَفْتَرْتُمُونَ	يُرَدُّونَ	اَسْتَرُوا	لَا يَحْفَظُونَ	يُبْصِرُونَ	تَقِيْنَا	اٰتَيْنَاهُمْ
لَذَنبِهِمْ	اَسْتَرُوا	فَتَمْتَرُوا	لَنْ يَسْمَعُوا	اَعْرَضَ	نَزَلَهُ	عَاهَدُوا	اٰتَبِعُوا
يَتَعَلَّمُونَ	يَقْرَءُونَ	صَارِينَ	اَسْتَرِيهِ	اَنْ يَنْزِلَ	يَحْتَضِرُ	نَسِيَهَا	يَسْتَبْدِلُ
تَقْدِمُوا	تَتَّبِعُ	اَتَّبَعْتُ	اَتَيْنَاهُمْ	اَتَقُوا	اَلْحَمُّ	مِثَابَهُ	اَتَحْذَرُوا
طَالَفِينِ	رَاٰلِئِينَ	اَمْتَعَ	اَضْطَرُّوْهُ	تَقْبَلُ	مُسْلِمِينَ	يَعْمَهُونَ	يَنْزِلُهُمْ

بَابُ اَلْاِخْرَجِ
اَتَيْنَا
اَتَيْنَاهُمْ
اَتَبِعُوا
اَتَحْذَرُوا
اَصْطَفَى